



Tu - ne vienas

Nr. 226

Redaktorė
Nikolė VAVINSKAITĖ
Pavaduotoja
Aistė ŠAKALYTĖ

KORESPONDENTAI: Pranas GAIDAMAVIČIUS, Andrėja MAIBUROVAITĖ,
Paula DŽACHIJJA, Meda MATIUKAITĖ, Emilija RAČKAUSKAITĖ,
Eimantas RAŠTUTIS, Dominykas ČERNOVAS,
Viltė TUMĖNAITĖ, Leonardas VARANAVIČIUS.
KONSULTANTĖ Danutė PULOKAITĖ (tel. 52509).

„Tu - ne vienas“ galite skaityti internete www.zarasai.lt, laiškus siųsti laikrastis@zarkrastas.lt

JAUNIMO LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS KIEKVIENO MĖNESIO PIRMA PENKTADIENI

Redaktorės ŽODIS



Štai ir baigėsi vasara. Vėl visus metus svajosime ir jos ilgesingai lauksime. Truputį liūdna, bet kartu ir džiugu, nes kiekviena pabaiga yra ir kažko naujo pradžia: ar tai būtų nauji mokslo metai, ar naujas darbo sezonas... Juk tai puiku, nes atsiveria naujos galimybės kibti į darbus su dar didesne motyvacija, tai proga būti geresniam ir siekti daugiau. Manau, ne vienam iš mūsų vasarai baigiantis pradėjo kilti mintys: būsiu tvarkingesnis, stropiau mokysiuos, lankysiu daugiau būrelių, aktyviau gyvensiu, skaitysiu daugiau knygų, sveikiau maitinsiuosi, susirasiu daugiau draugų, būsiu draugiškesnis ir panašiai... Kad šie pamąstymai virstų darbais, Rugsėjo 1-osios proga linkiu visiems stiprybės, ryžto, valios, noro mokytis ir tobulėti, taip pat kantrybės, kad niekad neprištigtų idėjų ir jėgų!

Sėkmės!

NIKOLĖ

Kurkime tokius NAMUS, kuriuose norėtume gyventi patys!

Ir štai mes vėl sėdame į tą patį (o galbūt dar visai nepažintą) mokyklinį suolą. Rugsėjo 1-oji svarbi visiems, juk nuo mažų dienų esame pripratę, jog tai kažko naujo pradžia, žingsnis į priekį. Ši pradžia gali reikšti daug daugiau nei įsivaizduojame...

Galbūt pagaliau leisitės į taip išsvajotą kelionę ir pažinsite kitą kultūrą, gal nuspręsite pakeisti savo gyvenimą, o galbūt mėgausitės juo taip, kaip iki šiol. Gyvenimas be naujų iššūkių, vengimo išeiti iš savo komforto zonos ar tiesiog vangus požiūris į kitus ir save nėra toks gyvenimas, kokį turėtume gyventi. Žinau tik viena: žmogus, šalia kurio ilgiausią tau teks gyventi, esi tu pats. Visai nesvarbu, ar tu mokykloje pirmūnas, ar geriausias sportininkas –

svarbu žmogui būti žmogumi, svarbu save mylėti ir gerbti, o tada net nepastebėsime, kaip aplink mus vis daugėja laimingų ir mylinčių žmonių. Nes laimingi žmonės traukia laimingus. Niekas neturi mūsų išsprasti į rėmus ir sakyti: daryk taip, kaip darau aš. Tu turi elgtis taip, kaip tau atrodo teisinga, kad jaustumėsi toks pilietis, kokiu nori jaustis. Tu turi teisę į savo nuomonę ir laisvę, į šeimą ir atsakomybę, į mokslą ir kelionę, į absoliučiai viską, tu turi teisę būti kuo tik nori. Žmogus yra savo likimo kalvis ir reikia tuo naudotis, nes gyvename tokį gyvenimą, kokį tik mes patys pasirenkame ir kokį norime gyventi.

Taigi visos „Tu - ne vienas“ redakcijos vardu linkiu, kad šie metai jums būtų kupini gerų ir šiltų emo-

cijų, kad būtumėte apsupti žmonių, su kuriais gera būti. Lietuva yra labai gerų, ištikimų, mylinčių, padedančių, šviesių žmonių šalis, ugdykime tai ir niekam neleiskime sakyti, jog čia negera gyventi! Pradėkime nuo savęs ir rodykime pavyzdį kitiems. Čia mūsų namai, tad kurkime juos tokius, kuriuose patiems būtų gera gyventi.

Su nauja pradžia, su Rugsėjo 1-ąja!

Aistė
ŠAKALYTĖ



Viltės TUMĖNAITĖS
pieš.

Linksmieji skelbimai

SVEIKINA

Abiturientus, kuriems beliko vineri „katorgos“ metai.

UŽJAUČIA

Pirmokėlius, žengiančius į klaidžias ir pavojų kupinas mokslų džiungles.

KEIČIA

Sūnų pirmoką į dvyliktoką.

PARDUODA

Praėjusių metų sudžiuvusių gėlių puokštę už 1 eurą.

Išrašytą tušinuką tik už 50 centų. Kremuotus senus kontrolinių darbų sąsiuvinus.

Kantrybės eliksyrą – apelsinų sultis su juodąja arbata (slaptas receptas).

ATIDUODA

Pirmoko marškinėlius be sagų, S dydis.

Liniuotes dalimis.

PERKA

Įvairių klasių pažymių knygelės su 10-tukais.

Kamšteliuos flomasteriams.

Idėjas, kaip galima pasidaryti „špagalkes“, kad mokytojai to

nesuprastų.

Mokinių ašaras 3 litrų stiklainiuose.

SIŪLO PASLAUGAS

Individuali įmonė kuria įtinamus pasiaiškinius praleistoms pamokoms pateisinti.

Parengė

Viltė TUMĖNAITĖ
ir Emilija RAČKAUSKAITĖ

Šiandien, Rugsėjo 1-ąją, vėl visi renkames į savąsias mokyklas, susitinkame savo senus draugus ir pažįstamus mokytojus. Bet taip yra ne visiems. Kas ketverius metus mokiniams tenka keisti mokyklas, taigi dalis mokinių šiaandien sės į jau kitos, dar „svetimos“, mokyklos suolą, susitiks su nepažįstamais mokytojais, kitais mokyklų darbuotojais, prie kurių teks pratintis ir bendrauti visus ketverius metus. Žinoma, susipažins ir su iki tol nepažinotais vaikais, paaugliais, kurie galbūt (tikėkimės) taps naujais draugais... Nauji mokslo metai šiems mokiniams (žinoma, ypač pirmokėliams) išties yra ypatinga pradžia, galbūt

PRADŽIA: ir džiugina, ir baugina

net iššūkis, kuris ir džiugina, ir baugina. Apie tai prieš pat mokslo metų pradžią ir paklausinėjome pačių mokinių – pirmokėlių, ketvirtokų, devintokų.

PIRMOKŲ LŪKESČIAI

Viltė (7 m.): Labai noriu eiti į pirmą klasę, nes išmoksiu skaityti ir rašyti. Norėčiau, kad mokykloje žaistume su draugėmis dar daugiau nei darželyje. Labai noriu geros mokytojos ir nekantriai laikiu Rugsėjo 1-osios, nes turiu labai gražią suknelę ir pasiilgau draugų iš darželio.

Mantas (7 m.): Į mokyklą nenoriu. Sesė sakė, kad ten labai neįdomu.

Dovilė (6 m.): Noriu eiti į mokyklą, kad išmokčiau skaityti ir rašyti.

Dovydas (7 m.): Noriu į mokyklą, kad galėčiau žaisti su savo draugais.

Lukas (6 m.): Labai laikiu mokslo metų, nes mama ir tėtis man jau nupirko naują kuprinę, daug flomasterių ir pieštukų. Noriu kuo greičiau juos pradėti naudoti.

KETVIRTOKŲ MINTYS

Patricija (11 m.): Man ši Rugsėjo 1-oji kelia jaudulį – iš „Santarvės“ pradinės mokyklos pereinu mokyti į Pauliaus Širvio progimnaziją. Aš nenoriu ten. Noriu likti čia, pas savo mylimą mokytoją, noriu būti vyriausia mokykloje. Kai mokysiuosi ten, taip nebus. Bus daug naujų mokytojų, naujų žmonių, kita aplinka, kitokie reikalavimai. Visgi... su naujais draugais susipažinti tai norėčiau...

Karolis (11 m.): Labai noriu į naują mokyklą, nes įdomu mokytis, kai moko daug mokytojų, reikia vaikščioti po kabinetus.

Laura (10 m.): Noriu į naują mokyklą, viską ten pamatyti. Be to, mano namai dabar bus arti mokyklos!

DEVINTOKŲ NUOMONĖS

Lukas (15 m.): Labai noriu pradėti mokytis gimnazijoje – nauji mokytojai, aplinka. Daugiau draugų, pažįstamų. Yra belaidis internetas, kaip pasakojo draugai, „Ažuolo“ gimnazijoje labai malonios virėjos, skanus maistas.

Paula (15 m.): Nenoriu eiti mokytis kitur. Buvau jau prie visko pripratusi, visus pažinojau ir tikrai patiko tas jausmas mokykloje metus

būti vyriausia. Nemėgstu pokyčių.

Justas (15 m.): Nesu tas žmogus, kuris labai laukia atostogų pabaigos. Priešingai, labai nenoriu, kad jos pasibaigtų, bet tuo pačiu pripažįstu – įdomu eiti į naują mokyklą. Jau seniai norėjau mokytis „Ažuolo“ gimnazijoje. Traukia naujovės – nauji mokytojai, kita aplinka, kitokie reikalavimai ir taisyklės bei jau tikriausiai Zarasuose labiausiai giriamos valgyklos darbuotojos...

Lukas (15 m.): Pagaliau nauja mokykla! Bus Wi-Fi be kodo, didelis stadionas (mėgstu sportuoti), ty la koridoriuose. Nors labai daug pokyčių, bet mūsų klasei lieka vienas pastovus dalykas – ta pati mylima auklėtoja.

Štai tokios mokinių, dar tik pradedančių ar jau pereinančių mokyti į naujas mokyklas, mintys. Daugumos pozityvios. O tuos, kuriuos baugina nauja aplinka ir nepažįstami veidai, tegalime padrašinti: tikėkite savimi – ir viskas bus gerai, juolab, patikėkite, greitai nauja ir svetima taps įprastu ir savu...

Mokinius kalbino
Eimantas RAŠTUTIS,
Aistė ŠAKALYTĖ,
Emilija RAČKAUSKAITĖ,
Viltė TUMĖNAITĖ.

Smagūs vasaros nuotykių

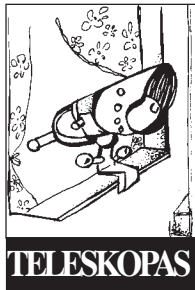
Šiomet su šeima buvome Latvijoje prie jūros. Aplankėme daug muziejų, parkų, bet labiausiai įsiminė štai kas: vieną vakarą po įtemptos dienos nusprendėme palydėti saulę prie jūros. Vaikščiodami pakrante matėme daug kriauklyčių, į krantą išmestų dumblių, o tarp jų pamatėme keistą į želė panašų kamuoliuką, šiek tiek paėję toliau – dar vieną. Panagrinėjome atidžiau, pasirodo, tai paprastųjų medūzų jaunikliai, o jų buvo pilnas paplūdimys. Tai išties įdomus reginys.

MEDA

Tikriausiai niekada nepamiršiu „Tu - ne vienas“ naujųjų korespondentų krikštynų. Vos jas prisiminus veidą papuošia plati šypsena. Kuo puikiau atsimeinu, su kokia baimė važiuoju į Šlyninkos vandens malūną, mat buvęs redaktorius Laurynas buvo mus nuteikęs: laikykės, liūdna tai jau tikrai nebus!.. Užduotys, kurias teko vykdyti, tikrai labai pralinksmino. Greitakalbių skaitymas pilnomis burnomis vynuogių, už nugaros sėdinčio žmogaus „maitinimas“ sūreliais užrištomis akimis ir dar ne viena gudrybė paliko neišdildomus prisiminimus.

EMILIJJA





Dainorėlė nuo aštuonerių

Tikriausiai nė vienas renginys ir koncertas Zarasuose neapsieina be nuostabaus Evelinos balso ir fortepijono garsų. Dainavimas šiai merginai yra pirmoje vietoje jau nuo pat mažų dienų ir per dešimtį dainavimo metų ji tikrai turi kuo pasigirti – daugybė padėkų ir apdovanojimų bei didžiulė patirtis ir tolimesnės svajonės.

Septyniolikmetė **Evelina GAIDYTĖ** jau nuo aštuonerių metų pasinėrė į muziką, juolab nuo pat vaikystės buvo jos apsupta: merginos mama groja akordeonu, tėtis – klarnetu, o brolis – gitara. Paklausus, kokią reikšmę jos gyvenime turi muzika, mergina atsakė, jog muzika padeda jai išreikšti savo jausmus ir atskleisti tikrąją save.

Evelina nešvaisto laiko veltui ir stropiai siekia savo tikslų – ji baigė M. K. Čiurlionio menų mokyklą, o šiemet, po devynerių mokymosi metų, – Visagino Česlovo Sasnausko menų mokyklą. Laisvu laiku mergina klausosi muzikos bei bando kurti savo dainas prisėdusi prie pianino, taip pat internetinėje svetainėje „Instagram“ galima pasiklausyti jos mielų vaizdo įrašų, kuriuose ji atlieka populiarių dainų „koverius“. Evelinos įdėtas darbas atsispindi jos pasiekimuose – devynerius metus iš ei-

lės ji tampa laureate įvairiuose pianistų konkursuose, yra daugkartinė „Dainų dainelės“, „Muzikos talentų lygos“ dalyvė ir laureatė, jai teko garbė dainuoti net Prezidentūroje ir Vyriausybėje. O juk tai dar tik pradžia!

Pasak merginos, to ji nebūtų pasiekusi be vokalo mokytojos Vitos Pimpienės ir fortepijono mokytojos Eiligijos Balbierytės, kurioms ji yra be galo dėkinga už kantrybę ir suteiktą patirtį per visus mokymosi metus.

Evelina Gaidytė ketina savo ateitį sieti su muzika ir turi aiškų tikslą – pabaigusi Kauno Juozo Gruodžio konservatoriją ji planuoja stoti į Vilniaus muzikos ir teatro akademiją.

Didžiuojamės šio pasakiško balso savininke ir nuoširdžiai linkime jai kuo didžiausios sėkmės bei stiprybės ir kantrybės siekiant savo užsibrėžtų svajonių ir tikslų!

Kalbino
Nikolė VAVINSKAITĖ



Dainuoja Evelina Gaidytė.
Nuotrauka iš asmeninio Evelinos albumo.

Verčiau mažiau, bet įsimintiną

Per šventes vaikams visada norisi patirti kažką naujo, ne tik pašokinėti ant pabodusių batutų. Tokią išskirtinę pramogą Zarasuose vaikai patyrė per renginį „Jaunimas Zarasams“ – maudynes muilo putose. Smagu buvo ir vaikams, ir suaugusiesiems. Daugelis tai patyrė pirmą

Aš manau



kartą savo gyvenime ir ilgam tai prisimins. Reikėtų tokių išskirtinių pramogų ir daugiau.

Dominykas ČERNOVAS

Smagūs vasaros nuotykių

Su šeima svečiavausi Anglijoje pas savo tetą, ten aplankiau safari parką. Safari parkas – tai zoologijos sodas be narvų, gyvūnai gyvena didelėje teritorijoje, per kurias nutiesti keliai turistams, važiuojantiems automobiliu. Man labai patiko, kaip ant automobilio laipioja beždžionėlės, akelėmis prašo, kad duotum joms kokią skanėstą, pro langą išdidžiai žvelgia liūtas, per kelią perbėga zeburų kaimenė ir čia pat vaikšto didžiulis raganosis, kuris, atrodo, tuoj tuoj apvers automobilį. Šie įspūdžiai liks visam gyvenimui. Safari parkas niekada neprilygs paprastam zoologijos sodui, nes matai gyvūnus laisvės sąlygomis, matai juos iš arti laimingus.

MATAS

Mano šios vasaros įvykis buvo nuostabus, bet taip pat ir sukėlęs daug baimės. Sužinojęs, kad skrisiu į Belgiją su šeima, nerimavau: noriu skristi ir labai bijau, nes man vis atrodo, kad lėktuvas gali bet kurią sekundę nukristi... Pirmas skrydis buvo įsimintinas: tąakt nebuvo debesų ir matėsi dideli švytintys miestai. Buvo nuostabu.

EIMANTAS

Vieną vasaros dieną su draugėmis sugalvojome, kad reikia nueiti į parduotuvę keistai apsirengus. Taigi mes apsirengėme chalatais, susirišome į kuodus plaukus ir išėjome į parduotuvę. Eidamos parduotuvės link sulaukėme labai daug žvilgsnių. Vieni žmonės ir mus pažiūrėję nusijuokė, kiti žvelgė šnairai. O mums buvo labai smagu.

VILTĖ

Man rūpi!!!

Mažiau kalbų, daugiau darbų

Kartą susidūriau su įdomia statistika, kuri teigė, jog lietuviai per gyvenimą vidutiniškai dešimt kartų pagalvoja įkurti savo verslą, penkis kartus – parašyti knygą ir dvidešimt du kartus – persikraustyti, bet to nepadarė, nes bijo aplinkinių reakcijų.

Tiesiog apverktina, kad daugybė puikių talentų nučina šuniui ant uodegos, nes žmonės yra tiesiog per daug kuklūs. Taip, esa-

me gana toli nuo Paryžiaus ar Londono bei kitų Vakarų miestų, tačiau juk idėjų sklaida nėra uždrausta. Tad pasinaudokime proga ir pradėkime importuoti vakarietišką drąsą ir į Kryžių šalį. Tik nereikia sakyti, jog Lietuva yra kuklių žemdirbių kraštas – sėmėgų ir jaučių kinkinių laikai jau seniai praityje. Privalome priimti faktą, jog esame modernios valstybės gyventojai, ir perimti vakarietišką gyvenimo būdą, aišku, išsaugodami ir savo tautinį savitumą. Taigi nebijokime kurti, investuoti, ieškoti geresnių gyvenimo galimybių. Taip pat nebijokime kovoti prieš nelygę. Jei patiriate kokią nors seg-

regaciją, nebijokite kreiptis į atitinkamas įstaigas. Nelaukite ir nesitaikstykite su tuo faktu, nes situacija tik blogės. Nebijokite pasakyti „ne“. Prisiminkite, jog tironija atsiranda nebūtinai po kažko ypatingo, kartais užtenka tik minutės tylos. Nepasikliaukite tik vieno, neretai nekompetentingo, žmogaus nuomone. Parašėte šedevrą – kreipkitės tik į literatūros kritikus ir nesijaudinkite, jog juos trukdote.

Aišku, nepulkime kaip akis išdegę, bet vis dėlto nebijokime pastovėti tiek už save, tiek už savo kūrinius. Taigi marš prie savo svajonių išsipildymo!

Pranas GAIDAMAVIČIUS

Reikia kaip gaivaus vėjo

Tikriausiai ne vienas mąstantis mokinys yra pagalvojęs, kodėl mokykloje tiek nedaug naujovių. Kodėl taip trūksta naujų požiūrių įvairiuose sprendimuose?

Atsakymą, manau, žinome kiekvienas – mokyklose labai stinga jaunų mokytojų. Jokių būdu neteigiame, kad kiekvieno vyresnio mokytojo požiūris ir tvarka yra pasenę, bet... Ten, kur yra jaunas žmogus, ten atsiranda ir naujų idėjų, planų, visai kitoks požiūris į mokymosi kokybę, priemones ir jų naudojimą.

O gal kiti mano kitaip?

Mokytojas J.: „Kodėl trūksta jaunų mokytojų? Labai paprastas atsakymas: mokinių skaičius mokykloje mažėja, todėl jaunam mokytojui nėra darbo. Jiš galbūt ateitų, bet nesusiformuoja tiek klasių, kad darbo užtektų visiems. Taip, pritariu: blogai, kad jaunų mokytojų nėra. Pavyzdžiui, progimnazijos mokinių amžius visada „toks pats“ (5–8 klasės), o mūsų, mokytojų, amžiaus skirtumas nuo jų vis labiau „atitruksta“. Mano manymu, ypač progimnazijoje reikia daugiau jaunų mokytojų, tada būtų visai kitoks ir bendravimas, ir požiūris į mokytoją. O to pakeisti šiuo metu neįmanoma, nebent po kokių 10 metų, kai visi vyresni pedagogai išeis į pensiją – tada gal ateis kiti, jaunesni.“

Mokytoja B.: „Mokytojų darbas yra sunkus iš psichologinės pusės. Bėgant metams kai kurie pa-

vargsta nuo tokio paties mokymo ir jau būdami garbaus amžiaus nebežiūri į darbą taip atsakingai, entuziastingai, kaip pirmais darbo metais. Bet mes dirbam iki pat pensinio amžiaus, nes kitokio pasirinkimo mums nepalieka valstybė. Jei mes savo noru išeitume ir užleistume vietą jauniems ir ambicingiems žmonėms, tai nukentėtume finansiškai, nes valstybė nuima gerą dalį pensijos, jei išėjai iš darbo anksčiau laiko.“

Mokinys S.: „Jaunas mokytojas mokykloje būtų kaip gaivus vėjas sudvisusioje patalpoje, ypač toks,

Nuomonių balansas

kuris irgi trokšta naujovių, dar nėra užmiršęs, koks buvo jaunas pats, kuris mėgtų su jaunimu bendrauti, imtųsi įvairios veiklos ir nežiūrėtų į mokinį kaip viršininkas į nustumusį pavaldinį. Būtent taip elgiasi dauguma senesnių mokytojų...“

Mokinė L.: „Labai norėčiau, kad būtų daugiau jaunų mokytojų. Gal tada būtų galimybė turėti daugiau integruotų, su išmaniosiomis technologijomis susijusių pamokų. Juk tai būtų daug įdomiau. Galbūt susidomėtų ir tie mokiniai, kurie per pamokas nesiklauso ir nieko neveikia. Jeigu būtų jaunų mokytojų, mes daug laisviau jautumėmės pamokose, būtų didesnis noras dalyvauti diskusijose ir mokyklos organizuojamose veiklose.“

Mama M.: „Manau, kad mokiniai su jaunais mokytojais noriau mo-

kytųsi, būtų kitoks jų požiūris į patį mokytoją. Žinoma, tai ne visada gali būti gerai, nes vos universitetą pabaigęs mokytojas, atėjęs dirbti į mokyklą, iš pradžių pats mokosi, jam nėra lengva „suvaldyti“ klasę, patraukti jos dėmesį, sudominti. Gal galimybių, kad atsirastų daugiau jaunų mokytojų, šiuo metu nėra, bet ir dabartinius mokytojus galima skatinti rengti daugiau pamokų, susijusių su mokiniams patinkančiomis veiklomis ir sritimis. Galbūt daugiau išmaniosios technikos, nes dabartinis jaunimas „gyvena“ internete, taigi su tuo susijusios pamokos labiau sudomintų mokinius.“

Tėtis V.: „Mokytojo darbas yra sunkus, ir ne kiekvienas jaunas žmogus ryžtasi eiti dirbti į mokyklą. Be to, mokytojo darbas yra per mažai apmokamas. Žinoma, būtų geriau, kad mokyklose atsirastų jaunų mokytojų, nes jauni mokytojai įneša naujų vėjų. Mokiniai lengviau bendrauti su jaunu, išsilavinusiu, naujas technologijas naudojančiu jaunu mokytoju.“

Taip jau nutiko, kad „nuomonių balansas“ šįsyk mums neišsibalsavo: visi mūsų pakalbinti žmonės išsakė tokią pačią nuomonę – jaunų, entuziastingų mokytojų mokyklose labai reikia. Tik, deja, to greitai pasiekti, atrodo, neįmanoma. Visgi maža kruopelė vilties rusena – gal kada nors...“

Pašnekovus kalbino
Emilija RAČKAUSKAITĖ,
Paula DŽACHIJA,
Viltė TUMĖNAITĖ,
parengė **Emilija.**

Nuotraukų konkursui NUOTAİKOS!



Šnabždesiai.

Rapolo TAMOŠEVIČIAUS nuotr.



Ašaros dėl adreso

Sveiki, štai ir aš, Zarasų miesto sergėtoja Piktoji Žiurkė. Kaip ir visada, su blogomis naujienomis...

Sugalvojau šią vasarą užsidirbti papildomo pinigėlio. Sužinojau, jog paštu reikalingi darbuotojai, tad į talką atėjau ir aš. Kolektyvas buvo tikrai malonus – laiškanėšiai be galo geri, viršininkė tikrai neatitiko anekdotinės moteriškės, tik ir besitaikančios užspulti vargšą darbuotoją. Tačiau

atsirado kita baisi problema – daugiabučių gyventojai tiesiog piktybiškai nenumeroja savo butų durų. Kai kur situacija yra tiesiog beviltiška – kai kuriuose daugiabučiuose neįmanoma orientuotis, koridoriuose nėra nė vieno numerio ant durų. O čia dar sunkus krepšys su registruotais laiškais ir siuntiniais ant pečių, dar ir laikas spaudžia... O tu rask tas duris, jei toks gudrus. Gerai, jei kokia senolė išeis ir paklausta kaip pasakoje kelią parodys, o jei ne?.. Nors sėsk ant laiptų ir verk. Dar gerai, jei tik paštininkai kelio neraz. O jeigu reikės greitąją pagalbą kviesti, o jūs butas – nežinia kuris? Tada verk-site jau jūs...
Žmonės, būkite supratingi, užtikrinkite, jog mano ir panašių darbuotojų veikla būtų bent jau įmanoma.

Parengė
Pranas GAIDAMAVIČIUS